

Rana

Grigore Vieru

Lui Viorel Dinescu
Dar rana mea a-nghețat.
S-a preschimbat
Într-un ochi glacial
Care vede.
În nopți gălățene
Se uită la mersul
Lunii pe Cer,
La frăția universală
A stelelor.
A rămas jos, pe zăpezi,
Roșia răni umbră: celălalt
Ochi cu care privesc,
Înlăuntrul ființei,
Mersul măreț al Dunării,
Frumusețea Carpaților,
Splendorile Patriei mele.
Zăpezi se vor topi.
Va ninge din nou,
Alte pete roșii de sânge
Vor privi din zăpezi
Spre un alt viitor.
După numărul lor
Vom ști
Câți români
În Țară-au rămas
Și câtă Basarabie
Acasă-a ajuns.